

Rakastan puimureita pellolla!

Kun kesän sydän alkaa muuttua syksyiseksi, ensimmäinen puimuri voidaan nähdä pellolla. Nyt niitä näkyy jo joka puolella. Tuo näky muistuttaa elämän perusasioista: ruuasta ja työstä, jolla on merkitys. Maailma muuttuu, mutta ruokaa me tarvitsemme päivittäin ja yhä edelleen viljaa kasvatetaan pellossa kuten tuhansia vuosia sitten. Tuotantovälineet ovat toki muuttuneet tekniikan kehittyessä.

Keväiset kylvökoneet pelloilla viestivät elinvoimaa ja toivoa, ja vastaavasti puimurit tämän toivon täyttymistä. Jokainen vuosi on olosuhteiltaan erilainen ja tässä mielessä olemme säästä riippuvaisia yhä edelleen. Jumalanpalveluksissa rukoilemme suotuisia säitä ja pyydämme siunausta viljelijöille.

Raamatun alkupuolella todetaan iskevästi:

”Niin kauan kuin maa pysyy,
ei lakkaa kylvö eikä korjuu,
ei vilu eikä helle,
ei kesä eikä talvi,
ei päivä eikä yö.” (1. Moos 8:22)

Satoa kuitenkin saadaan tänäkin vuonna, vaikka ei ehkä ihan runsainta mahdollista. Ruokapula vaivaakin enemmän muualla kuin meillä. Maapallomme on yhteinen ja leipä on tarkoitettu jaettavaksi. Tähän pätee sanonta: ”Jaettu suru on puolitettu suru ja jaettu ilo on kaksinkertainen ilo.” Silloin, kun voimme puhua surusta ja huolesta jonkun kanssa, olo kevenee, ja toisaalta hyvien asioiden jakaminen tuo hyvän mielen sekä antajalle että saajalle.

Siis kiitos Luojalle luomistyön jatkumisesta ja maanviljelijälle kovasta työstä, jotta meillä on ruokaa syötäväksi.

Rovasti Elina Lehdeskoski
Orimattilan seurakunta